

ste år er foregået mange hjemmerøverier, har det som sagt ikke affødt en særlig høj straf. Det, man så kan undre sig over, er, hvordan sådan noget har kunnet passere i så lang tid, uden der har været mere fokus på det, men det har vi i hvert fald fået med de initiativer, der ligger her.

Når det gælder de enkelte ordførere, synes jeg, at der var en slinger hos nogle af ordførerne i forhold til spørgsmålet om minimumsstraffe. Det gjaldt sådan set både Socialdemokraterne og andre partier. Vi kan undre os over, at minimumsstraffe er et fyord. Sådan hørte jeg nærmest nogle af ordførerne. Hvorfor er det egentlig et fyord, når vi allerede i Danmark har minimumsstraffe for drab? Det er formentlig med god grund, nemlig fordi man anser det for at være rigtig alvorligt.

Vores forudsigelser og vores håb er, at Folketingets partier vil lægge den linje fra sig og mere fordomsfrit se på, om der kan være behov for, at vi for bedre at vejlede domstolene i, hvad det er vi politisk mener herinde på Christiansborg – det er jo det, borgerne siger vi skal, det er jo os, der er valgt af borgerne – introducerer minimumsstraffe på andre områder end på det område, vi har i dag. Jeg synes ikke, at det skal være sådan, at minimumsstraffe ikke er et stuerent ord. Jeg synes, at det skal være et stuerent ord for alle partier, så man fordomsfrit kan diskutere i folketingsgrupperne, om det ikke kunne blive nødvendigt, at man tager minimumsstraffe i anvendelse.

Jeg kan konstatere, når vi ser på tallene, at det er meget få af de kriminelle forhold, som vi bliver konfronteret med, der bliver pådømt den højeste straf, altså maksimumsstrafferammen. Det er desværre stadig væk sådan, når det gælder personfarlig kriminalitet, at der er forholdsvis mange kriminelle handlinger, der bliver pådømt forholdsvis lave straffe i den lavere ende af strafferegisteret. Det kan godt være, at der er nogen, der er irriteret over, at det stadig væk er sådan, men det er desværre stadig væk sådan. Det er vi fra Christiansborgs side nødt til at tage bestik af og ikke bare lade som ingenting. Det er dette forslag fra Dansk Folkeparti et udtryk for.

Vi synes, at vi er nået et stykke ad vejen, men vi kunne godt tænke os at få flertal for forslaget – om ikke nu, så i hvert fald når Rigsadvokaten er færdig med sin gennemgang, så håber vi på bedre tider.

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at tage ordet, når Dansk Folkepartis ordfører mener at have hørt, at der var en vis slingrende kurs i mit indlæg.

Jeg vil bare gerne slå fast endnu en gang, hvorfor Socialdemokraterne ikke kan gå ind for minimumsstraffen ved hjemmerøverier. Hvis jeg må prøve at komme med et tænkt eksempel på et hjemmerøveri: En søn, som er narkoman, går hjem og holder sin mor op for at få nogle penge til stoffer.

Vi ved, det er en type forbrydelse, der finder sted. Nogle gange er der en anmeldelse, nogle gange bliver den trukket tilbage. Der kan ske mange ting. Vil det i et sådant tilfælde være rimeligt, at der skal være en straf på 4 år? Og tror hr. Peter Skaarup, at både moderen og sønnen, når den kriminelle handling, nemlig røveriet, har fundet sted, vil ønske, at der skal være en straf på 4 år? Eller mener hr. Peter Skaarup ikke, at det i lige præcis sådan et tilfælde vil være rigtig godt, at domstolene har mulighed for at vurdere, om der er skærpente omstændigheder, eller om der er formildende omstændigheder. For det kunne jo godt være, at domstolene var klogere end Dansk Folkeparti.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:22

Peter Skaarup (DF):

Nu skal jeg allerførst lige sige – som svar på spørgsmålet – at den definition, som rigspolitiet har anvendt i forhold til hjemmerøverier, medfører, at tallene er 17, 23 og indtil nu 26 hjemmerøverier i 2008. Altså, 17 i 2006, 23 i 2007 og 26 her i 2008. Det er definitionen fra rigspolitiet.

Det eksempel, som fru Karen Hækkerup fremdrog her, tror jeg ikke, hvis det måtte være sket, er en del af den statistik. Jeg tror, at den statistik omfatter de rigtig alvorlige sager, der er tale om.

Jeg kan sige, som jeg også tidligere var inde på, at Justitsministeriets forskningsenhed – ifølge de oplysninger, vi har – har lavet en anden opgørelse, hvor man medtager revl og krat, altså alt det, der kan rubriceres som en slags hjemmerøveri. Og der har man i 2006 konstateret, at antallet var over 200. Det vil sige, at det meget vel